

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИВАННЯ У ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІЙ ПОЛІТИЦІ БАНКІВ УКРАЇНИ СТОСОВНО РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ

*студентка Росохата А.С.
(наук. керівник Зайцев О.В.)*

Потреба у збереженні позитивної динаміки економічного зростання, досягнутої останніми роками, та подальші структурні реформи в Україні засвідчують актуальність пошуку потенційних джерел формування інвестиційних ресурсів.

Існує багато видів інвестицій. Аналіз фінансових джерел формування інвестиційних ресурсів в Україні доцільно проводити на основі їх поділу на вітчизняні та зарубіжні. З-поміж вітчизняних джерел слід виділити такі: власні кошти підприємств; кошти державного та місцевих бюджетів; кошти фінансово-кредитної системи та заощадження громадян. Зупинимось детальніше на розвитку інвестиційної діяльності фінансово кредитної системи..

Банківські фінансові ресурси на сьогодні залишаються дорогими – ставки за кредитами коливаються від 14% до 24% у доларах США та від 17% до 36% у національній валюті. Тому не дивно, що переважна більшість позичальників належить до класу «А» (клас «А» - фінансова діяльність прибуткова і рівень рентабельності вищий за середньогалузевий, що свідчить про можливість своєчасного виконання зобов'язань за кредитними операціями.)

Новоутворенні підприємства не можуть отримати кредити через відсутність у керівника досвіду роботи в бізнесі. Провідні банки відмовляють їм у наданні кредиту, оскільки для банку важливо працювати з надійними позичальниками, у яких хоча б один бізнес налаштовано. Банки зацікавлені в тому, щоб гроші за кредит поверталися вчасно за графіком, і не бажають мати справу з примусовими стягненнями.

Але доцільно зауважити, що наразі в фінансово-кредитній системі попит кредиторів, це відноситься як до фізичних, так і до юридичних осіб, більше направлений на отримання конкретних товарів та послуг, а не на реалізацію підприємницьких ідей стосовно створення чи розширення фірм, установ, організацій. Нажаль, більшість підприємств обмежуються вже розробленими бізнес-

планами, інколи вдосконалюючи їх, а не розробляючи щось нове, інноваційне. Тому необхідно розробити специфічні програми кредитування, спрямованні на підтримку малого підприємництва та стимулювання його розвитку.

На сьогоднішній день розглядається два шляхи вирішення цієї проблеми. Перший, запропонований Ципліцькою О.О. та Діордієвим О.Д., - фінансова підтримка через існування так званого «бізнес-інкубатора», другий – надання кредитів через структуру Українського фонду підтримки підприємництва(УФПП). Цікавим є перший механізм. Його можна віднести до типу самодостатніх, бо він забезпечує максимальне залучення обох сторін до процесу виживання та успішній розвиток новоствореного підприємства.

Деякі банки вже застосовують цей механізм, але він має багато перешкод. Адже в Україні на сучасному етапі відсутня зведена статистика з інвестиційних послуг банків, а також з інвестиційних послуг небанківських фінансових установ. Подібна ситуація обмежує можливості щодо висвітлення та оцінки реальних кількісних і якісних характеристик ринку інвестиційних послуг в Україні. У свою чергу, відсутність окремих розділів у статистичній звітності фінансових установ щодо інвестиційних послуг свідчить про нерозвиненість цього сегменту фінансового ринку в Україні.

Також важливим є те, що інвестиції на ринку банківських послуг мають макроекономічне значення; а саме: зближують фінансовий і реальний сектор економіки, сприяють надходженню вільних фінансових ресурсів до підприємців, а для банків розширюють джерела їх доходів.

І на завершення, хочеться сказати, що за однією з двох головних умов кредиту є те, що він стає необхідним лише в тому випадку, коли відбувається збіг інтересів кредитора і позичальника. Саме тому в ідеалі кредиторам необхідно розробляти такі концепції розвитку, які були б беззаперечно прибутковими і неризикованими, а позичальникам потрібно йти на компроміс з новоутвореними підприємцями, що потребують допомоги у становленні свого бізнесу.